

[Falk-Jensen.]

deres Erhverv paa dette Omraade og nu bliver afskaaret fra at udøve det, hvis man foretager Indkøbet hos Grossister.

Hvad angaar Omkostningernes Dækning, er det bestemt, at en væsentlig Del af Indkøbsprisen skal betales af Forbrugerne. Det finder vi ogsaa rimeligt; det drejer sig jo om en Ordning, der ikke i egentlig Forstand er af social Karakter, men hvor alle kan gaa hen og hente et Maaltid varm Mad om Dagen. De øvrige Udgifter skal fordeles saaledes, at Statskassen betaler $\frac{1}{3}$ og Kommunerne $\frac{2}{3}$. Jeg forstod paa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at han ikke var rigtig tilfreds med dette; det kan vi eventuelt drøfte i et Udvalg, men jeg finder egentlig, at denne Fordeling kan være meget passende.

Der er føjet en § 4 til Forslaget, som giver Indenrigsministeren en yderligere Bemyndigelse, idet han efter Indstilling fra vedkommende Kommunalbestyrelse kan udvide Bespisningsordningen til at gælde Bespisning af Befolkningen i Spiselokaler, som tilvejebringes af Kommunen. Nu haaber vi jo alle sammen, at denne Ordning ikke træder i Kraft, og vi haaber i hvert Tilfælde, at hvis den træder i Kraft, bliver det kun for en begrænset Tid; vi haaber jo alle, at Vinteren ikke bliver ved at være saa streng, men at Skibene igen kan komme til at sejle og Tilførselen af Gaskul blive nogenlunde normal. Og saa finder jeg det noget betænkeligt at anskaffe saadanne Spiselokaler, for hvis det virkelig bliver til Alvor, at Gasværkerne helt maa lukke, skal der meget store Lokaliteter til, hvis Befolkningen skal gaa derhen og spise. Jeg tror, at i en saadan Situation maa man se paa det, som det er, og tage Maden med hjem og spise den hjemme. Men det er ogsaa et Spørgsmaal, vi kan drøfte i Udvalget, og jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget velvillig Behandling.

Rager: Fra vor Side kan vi give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, men vi haaber naturligvis, at det aldrig faar praktisk Betydning, men at Situationen vil udvikle sig saaledes, at vi ikke behøver at bruge det. Alligevel synes jeg, der er Grund til at udtale en Paaskønnelse af det Initiativ, Indenrigsministeren har vist ved at fremkomme med Forslaget, saaledes at Rammerne er i Orden, hvis Situationen skulde udvikle sig i en faretruende Retning.

Jeg skal ikke gøre nogen Bemærkning

til Forslagets Opbygning, som jeg synes er særdeles rigtig, idet man først forsøger, om det vil være tilstrækkeligt at aabne Adgang til Hjemhentning af Mad, og man dernæst giver Mulighed for, hvis det er nødvendigt, at lade de paagældende nyde Maden paa Stedet. Dette sidste har man gjort paa to Maader, dels saaledes, at Kommunen kan indrette Spiselokaler, og dels saaledes, at Kommunen kan aftale med Restauratører, at der kan spises hos dem. I det sidste Tilfælde bliver det noget dyrere for de paagældende, der skal fouragere, men paa den anden Side kommer de maaske til at gøre det under for dem lidt behageligere Forhold, som de saa betaler for, og man har samtidig taget et naturligt Hensyn til Restauratørhvervet, hvad jeg sætter Pris paa.

Det eneste, jeg kunde tænke mig at gøre lidt Bemærkninger til, er de Bemærkninger, som ledsager Lovforslagets § 1. Der er to Punkter her. Man regner med, at Ordningen baseres paa Levering af to Retter Middagsmad, men hvis vedkommende Kommune maatte foretrække det, kan man gaa over til een Middagsret, og saa maa den suppleres med Tørkost. Man kan sige, at een Ret, naar der er tilstrækkeligt af den, rigeligt maatte være nok. Paa den anden Side maa man huske, at de, der skal have Mad der, er hele Familien, altsaa baade Børn og voksne, og de Ting, de kan spise, er ikke altid just de samme. Jeg vil derfor anse det for heldigt, om der stadig i saa stor Udstrækning som muligt kan være baade Formad og Eftermad til Disposition. Men dette bringer mig ind paa den Tanke, om Spisebilletterne ikke kan deles, saaledes at de, der vil, kan faa Formad alene, og de, der vil, kan faa Eftermad alene. Jeg siger det, fordi jeg kunde tænke mig, at der for børnerige Familier, naar den ene Ret, Formaden, er Mælke- mad, kunde være særdeles god Grund til at faa nogle ekstra Portioner, hvorimod det, hvis Eftermaden er stegt Flæsk el. lign., maaske ikke vilde være saa godt for de mindste Børns Maver. Jeg ved ikke, om Ministeren kunde tænke sig ved den nærmere Fastlæggelse af Loven at gøre dette muligt.

Men saa er der en anden Ting, som jeg lægger noget mere Vægt paa. Man siger, at der af Statens Husholdningsraad periodevis forud skal udsendes Fortegnelser over de Retter, der skal spises, og de skal paa samme Dag være de samme Landet over. Jeg er, ærlig talt, bange for, at den Ordning er lidt stiv, at den ikke ta-